

TEXT K NÁVRHU ZÁKONA
č. 413
Ustanovení týkající se výroby a prodeje chleba

Článek 1

(Cíl)

1. S cílem zaručit spotřebitelům právo na opravu informací a zvýšit hodnotu chleba, zejména čerstvého italského chleba, obsahuje tento zákon ustanovení o výrobě a prodeji chleba.
2. Italský čerstvý chléb, který je plodem práce a souhrnem dovedností, znalostí, postupů a tradic, představuje národní kulturní dědictví, které má být chráněno a zhodnoceno ve svých sociálních, hospodářských, produktivních, environmentálních a kulturních aspektech udržitelnosti.

Článek 2

(Definice)

1. Výrazem „chléb“ se rozumí produkt získaný pečením celého těsta nebo jeho části, vhodně kynutého pomocí kypřících činidel uvedených v člancích 8 a 9, připraveného z pšeničné mouky nebo mouky vyrobené z jiných obilovin a vody, s přidavkem chloridu sodného nebo obyčejné soli, koření nebo bylin nebo bez nich.
2. Označení chleba uvedené v odstavci 1 může být doplněno takto:
 - a) Označení „čerstvý chléb“ je vyhrazeno výhradně pro chléb, který byl připraven nepřetržitým výrobním procesem, bez přerušení za účelem zmrazení, zmrazení těsta a jiná ošetření s konzervačním účinkem, s výjimkou technik zaměřených výhradně na zpomalení procesu kvašení bez použití přídatných látek. Výrobní proces, u něhož od zahájení zpracování do okamžiku, kdy je výrobek dán k dispozici k prodeji, neuplyne více než sedmdesát dvě hodiny, se považuje za nepřetržitý;
 - b) Označení „kváskový chléb“ je vyhrazeno pro chléb, který byl vyroben výlučným použitím kváskového těsta, jak je definováno v čl. 8 odst. 5, za účelem kvašení těsta a bez dalšího přidávání dalších kypřících činidel. Chléb, který rovněž spadá pod podmínky stanovené v písmenu a), může být nazýván „čerstvý kváskový chléb“;
 - c) Označení „chléb s kváskem“ je vyhrazeno pro chléb, který byl vyroben souběžným použitím kvásku uvedeného v čl. 8 odst. 5 a kvasnic uvedených v čl. 8 odst. 2, 3 a 4 a článku 9 v různých poměrech. Chléb, který rovněž spadá pod podmínky písmene a), může být nazýván „čerstvý chléb s kváskem“.

3. Použití označení „čerstvý chléb“ v obchodním styku je zakázáno:

- a) označovat chléb určený k prodeji více než dvacet čtyři hodin po ukončení výrobního procesu, bez ohledu na použitý způsob konzervace;
- b) označovat chléb nabízený k prodeji po ukončení pečení částečně pečeného chleba, bez ohledu na jeho konzervaci;
- c) pro chléb získaný pečením meziproduktů pekařských výrobků, avšak konzervovaný.

4. V každém případě je zakázáno používat označení „jednodenní chléb“, „čerstvě pečený chléb“ a „teplý chléb“, jakož i jakákoli jiná označení, která by mohla spotřebitele uvést v omyl.

5. Chléb získaný částečným pečením, je-li určen konečnému spotřebiteli, musí být obsažen v prodejním obalu, na kterém jsou uvedeny údaje stanovené platnými předpisy a viditelně označení „chléb“ doplněné slovy „částečně pečený“ nebo jinými ekvivalentními slovy, jakož i upozornění, že výrobek musí být spotřebován po dalším pečení, a uvedení způsobu pečení.

6. V případě hluboce zmrazeného výrobku musí být kromě ustanovení odstavce 5 na etiketě uvedeny údaje požadované stávajícími předpisy o hluboce zmrazených potravinářských výrobcích, jakož i slova „hluboce zmrazený“.

7. Výrobky získané pečením těsta připraveného z potravinové mouky, včetně mouky smíchané s pšeničnou moukou, musí být zpřístupněny k prodeji s doplněním specifikace obiloviny, z níž použita mouka pochází, k označení chleba.

8. Pokud jsou při výrobě chleba kromě pšeničné mouky nebo mouky vyrobené z jiných obilovin použity další složky potravin, musí být obchodní název doplněn odkazem na použitou složku a v případě více složek na charakteristickou složku (složky).

9. Chléb musí být prodáván na váhu nebo kus s uvedením zaručené minimální hmotnosti.

10. Není-li čin trestným činem, bude každý, kdo poruší povinnosti stanovené v tomto článku, podléhat správní pokutě od 500 EUR do 3 000 EUR. V případě zvláště závažných nebo opakovaných porušení ustanovení podle článku 8-bis zákona č. 689 ze dne 24. listopadu 1981 nařídí správní orgán pozastavení prodejní činnosti na dobu nepřesahující dvacet dnů.

Článek 3 *(Druhy chleba)*

1. Chléb vyrobený z pšeničné mouky s vlastnostmi typu 00 se nazývá „chléb typu 00“.

2. Chléb vyrobený z pšeničné mouky s vlastnostmi typu 0 se nazývá „chléb typu 0.“
3. Chléb vyrobený z pšeničné mouky s vlastnostmi typu 1 se nazývá „Chléb typu 1.“
4. Chléb vyrobený z pšeničné mouky s vlastnostmi typu 2 se nazývá „chléb typu 2“.
5. Chléb vyrobený z celozrnné mouky se označuje jako „celozrnný chléb“.
6. Chléb vyrobený z krupice nebo semoliny z tvrdé pšenice, nebo z krupičky nebo rozemleté semoliny, se nazývá „krupicový chléb“ a „krupičný chléb“.

Článek 4 (Zvláštní doplňky a přísady)

1. Při výrobě chleba mohou být kromě složek uvedených v čl. 2 odst. 1 použity tyto látky:
 - a) sladové obilné mouky;
 - b) sladové výtažky;
 - c) alfa a beta amyláza a další enzymy, které se přirozeně vyskytují v použitých moukách;
 - d) kvásek sušený, tekutý a kašovitý za předpokladu, že jsou vyrobeny výhradně ze složek uvedených v článku 2;
 - e) předželatinovaná pšeničná mouka;
 - f) lepek;
 - g) potravinové škroby;
 - h) cukr.
2. Chléb s přidaným tukem musí obsahovat nejméně 3 procenta celkového tuku v poměru k sušině.
3. Chléb s přídavkem sladu musí obsahovat nejméně 4 procenta redukujících cukrů vyjádřených jako maltóza vzhledem k sušině.
4. Chléb s přidaným cukrem musí obsahovat nejméně 2 procenta redukujících cukrů vzhledem k sušině.
5. Pro účely čl. 2 odst. 8 se jedlé sádlo získané z tukových tkání prasat označuje jediným slovem sádlo.

Článek 5

(Chlebové tyčinky)

1. Pojem „chlebová tyčinka“ se vztahuje k chlebovému pečivu ve tvaru tyčinky, který se získává pečením kynutého těsta připraveného z pšeničné mouky používané při výrobě chleba, vody a droždí, s jedlou solí nebo bez ní.
2. Chlebové tyčinky jsou původně baleny v uzavřených a zalepených obalech a prodávány v těchto obalech spotřebiteli, aniž je dotčena možnost prodeje jako volně ložených, a to výhradně osobami uvedenými v článku 11 a způsobem stanoveným v témže článku 11.
3. Tatáž ustanovení stanovená pro výrobu chleba v tomto zákoně se vztahují na výrobu chlebových tyčinek.

Článek 6

(Meziprodukt pekařského výrobku)

1. „Meziproduktem pekařského výrobku“ se rozumí těsto, ať už předem formované či nikoliv, kynuté nebo nenakynuté, určené k dlouhodobému skladování a následnému pečení za účelem získání konečného chlebového výrobku. Těsto, které bylo podrobeno zmrazení, hlubokému zmrazení nebo jiným metodám konzervace, které zachovávají vlastnosti meziproduktu po delší dobu, což vede ke skutečnému přerušení výrobního cyklu, se za takové považuje.

Článek 7

(Trvanlivý chléb nebo chléb s dlouhou životností)

1. Aniž jsou dotčeny stávající právní předpisy v této oblasti, vztahují se ustanovení přílohy VI části A bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 na nebalený chléb podle článku 44 téhož nařízení (EU) č. 1169/2011.
2. Chléb, který není předem zabalen ve smyslu článku 44 nařízení (EU) č. 1169/2011, u něhož se během jeho přípravy nebo v průběhu výrobního procesu používá metoda konzervace, která doplňuje metody, na které se vztahují požadavky na informace stanovené ve vnitrostátních právních předpisech a právních předpisech Evropské unie, musí být nabízen k prodeji s dodatečným slovním vyjádřením, které zdůrazňuje použitou metodu konzervace, jakož i veškeré metody týkající se uchovávání a spotřeby.
3. V době prodeje musí být výrobky uvedené v odstavci 1 vystaveny v prostorech, které jsou pro ně speciálně vyhrazeny.

Článek 8

(Výrobky, které lze použít pro kynutí při pečení)

1. Podle tohoto zákona se „kvasinkami“ rozumí jednobuněčný organismus, taxonomicky náležející mimo jiné k druhu *Saccharomyces cerevisiae*, který má schopnost fermentovat cukry vzniklé rozkladem škrobu na alkohol a oxid uhličitý, čímž zajišťuje tvorbu vhodně kynutého těsta. Produkce kvasinek musí být získána z přirozeně se vyskytujících mikroorganismů vypěstovaných na substrátech z produktů zemědělského původu. Druhy kvasinek, které jsou taxonomicky příbuzné s druhem

Saccharomyces cerevisiae a s podobnou fermentační kapacitou, lze rovněž použít.

2. Droždí, které může být použito při výrobě chleba, označované také jako „čerstvé droždí“ nebo „lisované droždí“, musí sestávat převážně z živých a životaschopných buněk s odpovídající fermentační silou, s obsahem vlhkosti nejvýše 75 procent a obsahem popela nejvýše 8 procent vzhledem k sušině.

3. Droždí v tekuté formě, známé také jako „tekuté droždí“ a používané při výrobě chleba, musí sestávat převážně z živých a životaschopných buněk s dostatečnou fermentační silou. Musí mít rovněž obsah vlhkosti nejvýše 83 procent a obsah popela nejvýše 8 procent vzhledem k sušině.

4. Sušené droždí, které může být použito při výrobě chleba, se musí skládat převážně z živých buněk s dostatečnou fermentační silou, s vlhkostí nepřesahující 8 procent a popelem nepřesahujícím 8 procent vzhledem k sušině. Může existovat v aktivní formě, ve které se před použitím rehydratuje ve vodě, nebo ve formě k okamžitému použití, ve které se přidává přímo do směsi.

5. „Kvásek“ nebo „přírodní droždí“ je definováno jako kvasný prostředek získaný z mouky a vody, který byl podroben dlouhému přírodnímu okyselujícímu kvašení za použití techniky postupné fermentace, aby těsto mohlo nakynout. Kvašení musí probíhat výhradně mikroorganismy, které jsou endogenní na mouku nebo jsou ekologického původu. Použití startovacích kultur sestávajících z bakterií kyseliny mléčné, bez podpůrného materiálu a bez kontaminujících látek je rovněž povoleno.

Článek 9

(Sušený kvásek)

1. Lze použít sušený kvásek, pokud je získán z kvásku definovaného v čl. 8 odst. 5 a podroben následnému sušení.

2. Pro účely procesu kvašení uvedeného v čl. 2 odst. 1 je sušený kvásek doplněn droždím.

Článek 10

Tradiční francouzský chléb

1. Druhy chleba uvedené v regionálních seznamech tradičních zemědělsko-potravinářských produktů, jakož i v národním seznamu tradičních zemědělsko-potravinářských produktů uvedených v článku 8 legislativního výnosu č. 173 ze dne 30. dubna 1998 a v nařízení uvedeném ve výnosu ministra zemědělské politiky ze dne 8. září 1999, č. 350, a druhy chleba uznané podle právních předpisů Evropské unie o chráněném označení původu, chráněném zeměpisném označení a zaručené tradiční speciality, mohou používat označení „tradiční čerstvý chléb“, pokud jsou vyrobeny v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 2 písm. a) tohoto zákona.

2. Do šedesáti dnů ode dne vstupu tohoto zákona v platnost a poté každý rok aktualizuje ministr zemědělství, potravinové suverenity a lesnictví vlastním výnosem vnitrostátní seznam zemědělsko-potravinářských produktů, které regiony a autonomní provincie Trento a Bolzano definují jako tradiční.

Článek 11

(Definice pekárny, způsoby prodeje a přepravy chleba)

1. „Pekárna“ je definována jako podnik s výrobním závodem na chléb, chlebové těsto a podobné pekařské výrobky, sladké i slané, který provádí celý výrobní cyklus od zpracování surovin až po konečné pečení.

2. Zahájení provozu nové pekárny a převod nebo přeměna stávajících pekáren podléhají ověřené zprávě o zahájení činnosti (SCIA), jak je upraveno legislativním nařízením č. 222 ze dne 25. listopadu 2016.

3. Je však právem majitele pekárny prodávat hromadně výrobky své vlastní výroby pro okamžitou spotřebu za použití prostor a vybavení podniku, s výjimkou asistované obslužné služby a při dodržení hygienických a hygienických požadavků.

4. Čerstvý chléb musí být nabízen k prodeji na oddělených a oddělených regálech od chleba vyrobeného z meziprojektu pekařského výrobku.

5. Chléb získaný dokončením pečení částečně pečeného chleba, též zmrazeného, musí být po zabalení a označení údaji požadovanými platnými právními předpisy o potravinách nabízen k

prodeji v prostoru odděleném od čerstvého chleba a s nezbytnými údaji, které spotřebitele informují o povaze produktu.

6. Zařízení, která promiskuitně prodávají chléb s jiným zbožím, musí mít zvláštní zařízení pro chléb, oddělené od zařízení používaného pro prodej jiného zboží.

7. Přeprava chleba z místa výroby do místa prodeje, do veřejných zařízení nebo společenství musí být prováděna v omyvatelných nádobách s víky tak, aby

byl chléb je chráněn před prachem a jinými příčinami kontaminace.

8. Je zakázáno prodávat nebo držet na prodej chléb, který je pozměněný, pančovaný, napadený nebo zamořený živočišnými nebo rostlinnými škůdci.

Článek 12 *(Vzájemné uznávání)*

1. Aniž je dotčeno uplatňování platných evropských právních předpisů, ustanovení tohoto zákona se nevztahují na výrobky vyrobené nebo uvedené na trh v jiném členském státě Evropské unie nebo v Turecku, ani na výrobky vyrobené v členském státě Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP).

2. Tím však není dotčena pravomoc přijmout rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ze dne 19. března 2019, pokud příslušné orgány mohou použitím postupů stanovených v uvedeném nařízení prokázat, že konkrétní výrobek legálně vyrobený v členském státě ESVO, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), neposkytuje úroveň ochrany rovnocennou úrovni požadované tímto zákonem.

Článek 13 *(Chléb 100% vyrobený v Itálii)*

1 Podle článku 16 nařízení s mocí zákona č. 135 ze dne 25. září 2009,

převedeného se změnami na zákon č. 166 ze dne 20. listopadu 2009, chléb vyrobený z italských surovin a zcela vyrobený v Itálii může nést označení „100 % vyrobený v Itálii“.

1. Nepravdivé nebo zavádějící označení původu se trestá podle článku 517 trestního zákoníku.

Článek 14 *(Svátek chleba)*

1. „Svátek chleba“ je příležitostí k oslavě významu této potravin pro italskou kulturu a tradici.

2. Regiony, autonomní provincie Trento a Bolzano, obce a školy všech úrovní mohou u příležitosti svátku uvedeného v odstavci 1 v rámci své autonomie a příslušných pravomocí podporovat iniciativy zaměřené na zhodnocení chleba jako plodu práce a tradic území a národního kulturního dědictví, které má být chráněno.

3. Svátek uvedený v odstavci 1 připadá na první neděli v květnu každého roku a nestanoví účinky v občanskoprávní oblasti uvedené v zákoně č. 260 ze dne 27. května 1949.

Článek 15 *(Dohled)*

1. Dohled nad prováděním tohoto zákona vykonávají místní zdravotnické orgány a obce s místní působností, které obdrží výnosy z uplatňování správních sankcí stanovených regiony a autonomními provinciemi Trento a Bolzano za porušení ustanovení tohoto zákona, s výjimkou ustanovení uvedených v článku 2.

Článek 16 *(Přizpůsobení regionálních právních předpisů a ochranné doložky)*

1. Do dvanácti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona přizpůsobí regiony své právní předpisy zásadám v nich obsaženým.

2. Ustanovení tohoto zákona se použijí ve zvláštních statutárních regionech a autonomních provinciích Trento a Bolzano v souladu s jejich příslušnými stanovami a prováděcími pravidly, rovněž pokud jde o ústavní zákon č. 3 ze dne 18. října 2001.

Článek 17 *(Zrušující a závěrečná ustanovení)*

1. Zrušuje se toto:

a) hlava III zákona č. 580 ze dne 4. července 1967;

b) nařízení stanovené ve výnosu prezidenta č. 502 ze dne 30. listopadu 1998;

c) článek 4 nařízení s mocí zákona č. 223 ze dne 4. července 2006, které bylo převedeno se změnami na zákon č. 248 ze dne 4. srpna 2006;

d) předpisy stanovené ve výnosu ministra pro hospodářský rozvoj č. 131 ze dne 1. října 2018.

2. Ve výnosu prezidenta č. 633 ze dne 26. října 1972, tabulka A, část II, číslo 15, se slova: „přijato na základě hlavy III zákona č. 580 ze dne 4. července 1967“ nahrazují slovy: „povoleno zákonem“.

3. Zrušují se:

- a) čl. 12 odst. 1 druhý odstavec zákona č. 238 ze dne 12. prosince 2016;
- b) v čl. 17 odst. 1 zákona č. 206 ze dne 27. prosince 2023 slova: „jak je definováno v článku 2 nařízení obsaženého ve výnosu ministra pro hospodářský rozvoj č. 131 ze dne 1. října 2018,“

Článek 18

Nabytí účinnosti a přechodná ustanovení

1. Ustanovení tohoto zákona, která byla oznámena Evropské komisi podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015, jakož i zákona č. 317 ze dne 21. června 1986, se použijí od šedesátého dne po zveřejnění tohoto zákona v Úředním věstníku.

Článek 19

(Ustanovení o neměnnosti)

1. Ustanovení tohoto zákona nesmí vést k novému nebo zvýšenému zatížení veřejných financí.